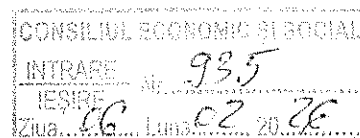

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Inițiativa aparține Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

2.2. Descrierea situației actuale

Legea nr. 200/2006, în forma actuală, reglementează plata creanțelor salariale din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale (FGPCS), pe o durată maximă de 5 luni și în limita a 5 salarii medii brute pe salariat, fără diferențiere în funcție de rolul economic sau strategic al angajatorului. În contextul actual, caracterizat de vulnerabilități economice și energetice crescute, de dependența de infrastructuri critice (energie, transport, apărare, comunicații, alimentație), dar și de procese de restructurare industrială la nivel european, acest cadru, deși eficient pentru insolvențele obișnuite, este neadaptat situațiilor care implică operatori de interes strategic – a căror disfuncționalitate poate produce efecte în lanț asupra securității naționale, economice, energetice și sociale.

În prezent, conform Băncii Naționale a României (2025), mediul economic rămâne marcat de riscuri sistemice și vulnerabilități de lichiditate¹, care pot afecta stabilitatea financiară a întreprinderilor, inclusiv a celor cu rol strategic. În plus, un raport al Băncii Mondiale (2024) arată că România are una dintre cele mai lungi proceduri de insolvență din Uniunea Europeană, cu o durată medie de 415 zile, combinată cu sprijin minimal pentru operatorii economici², ceea ce limitează capacitatea acestora de a depăși crizele financiare și de a-și continua activitatea economică

Această realitate impune tratarea insolvenței operatorilor de interes strategic nu doar într-o logică economică, ci și strategică, întrucât pierderea continuității operaționale în rândul acestor entități poate afecta implementarea investițiilor majore naționale și europene, inclusiv cele prevăzute prin Planurile Teritoriale pentru Tranziție Justă (PTTJ), Fondul pentru Tranziție Justă (FTJ), Platforma Strategică pentru Tehnologii Esențiale pentru Europa (STEP) și mecanismul european Security Action for Europe (SAFE), care vizează dezvoltarea industriei de apărare și creșterea mobilității militare.

¹ Banca Națională a României, *Raport asupra stabilității financiare iunie 2025* (https://www.bnr.ro/uploads/2025-06raportasuprastabilit%C4%83%C8%9Biiifinanciare-iunie2025_documentpdf_545_1754053131.pdf)

² Banca Mondială, 2024, *Subnational Business Ready în Uniunea Europeană 2024: ROMÂNIA* ([https://www.worldbank.org/content/dam/sites/b-ready/subnational/document/country/2024/romania/Subnational-B-READY-in-Romania-2024-FULL-REPORT-\(RO\).pdf](https://www.worldbank.org/content/dam/sites/b-ready/subnational/document/country/2024/romania/Subnational-B-READY-in-Romania-2024-FULL-REPORT-(RO).pdf))

În acest cadru, menținerea stabilității operaționale și a protecției salariale pentru operatorii de interes strategic devine o condiție prealabilă pentru accesul și derularea investițiilor europene, consolidând astfel reziliența industrială și securitatea economică. În absența unor măsuri rapide pentru protejarea salariaților companiilor de interes strategic aflate în dificultate financiară, există riscul pierderii eligibilității pentru finanțările europene dedicate tranziției juste, inovării industriale și consolidării rezilienței economice, precum și riscul suspendării parteneriatelor internaționale derulate în baza acestor programe. O asemenea situație ar afecta direct capacitatea României de absorbție a fondurilor europene și implementarea proiectelor strategice în domeniile energiei, apărării și infrastructurii, având consecințe grave asupra stabilității macroeconomice și asupra credibilității externe a statului.

Incapacitatea temporară de plată a salariilor de către operatorii economici de interes strategic generează o serie de efecte directe care se propagă rapid asupra ecosistemului economic și social. Astfel, în plan imediat, blocarea temporară a fluxului salarial în cadrul acestor operatori produce efecte directe și rapide asupra ecosistemului economic și social::

- discontinuități în activitatea operațională a întreprinderilor din domenii critice (energie, transport, comunicații, apărare, producție industrială), cu risc de oprire a unor capacități esențiale;
- pierderi de personal calificat, întrucât salariații părăsesc unitățile aflate în dificultate pentru a-și asigura stabilitatea veniturilor;
- întârzieri în derularea contractelor publice și a proiectelor europene, inclusiv a celor finanțate prin Platforma Strategică pentru Tehnologii Esențiale pentru Europa (STEP), mecanismul SAFE și Fondul pentru Tranziție Justă (FTJ);
- întreruperi ale lanțurilor de aprovizionare și pierderea încrederii partenerilor interni și externi, ceea ce poate afecta participarea României la consorțiile industriale europene din domeniile energetic și al apărării.

Pe termen scurt, aceste disfuncționalități se traduc prin scăderea productivității și a veniturilor bugetare, reducerea investițiilor și accentuarea presiunilor asupra pieței muncii, mai ales în zonele monoindustriale sau dependente de un singur operator strategic. Efectul social imediat este creșterea vulnerabilității economice și sociale a familiilor afectate, cu potențial de amplificare a tensiunilor sociale și de diminuare a coeziunii locale.

În plan macroeconomic, acumularea acestor efecte conduce la dezechilibre structurale: reducerea capacității de export, creșterea șomajului în sectoarele industriale, încetinirea ritmului de absorbție a fondurilor europene și slăbirea rezilienței economice generale. Din perspectiva securității naționale, perturbarea activității acestor operatori poate compromite funcționarea infrastructurilor critice, cu implicații directe asupra securității energetice, alimentare și de apărare a statului.

În lipsa unui mecanism de protecție adaptat specificului acestor operatori, riscul sistemic devine semnificativ. Prin urmare, adoptarea unor măsuri imediate de sprijin pentru operatorii economici de interes strategic devine esențială pentru: (i) protejarea interesului public general; (ii) menținerea ocupării forței de muncă; (iii) asigurarea stabilității economice și sociale; (iv) consolidarea capacității de apărare și reziliență națională, în acord cu obiectivele europene din SAFE, STEP și FTJ.

Datele actuale indică faptul că FGPCS înregistrează un sold pozitiv, respectiv un nivel al disponibilităților peste media istorică, rezultat al scăderii numărului de insolvențe față de perioada post-pandemică și al unei administrări prudente a contribuțiilor din cota asigurărilor sociale (CAM).

2.3. Schimbări preconizate

Proiectul de ordonanță de urgență propune modificarea și completarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, în vederea consolidării protecției sociale a salariaților din cadrul operatorilor economici de interes strategic și a adaptării cadrului legislativ la realitățile economice actuale.

Principalele modificări vizează:

1. Extinderea plafonului maxim al creanțelor salariale garantate – prin introducerea posibilității ca, în cazul operatorilor economici de interes strategic, suma totală suportată din Fondul de garantare să poată depăși limita de 5 salarii medii brute pe economie, fără a depăși 12 salarii medii brute pe economie pentru fiecare salariat. De asemenea, pentru angajatorii împotriva cărora s-a deschis procedura de concordat preventiv suma totală a creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare nu poate depăși cuantumul a 6 salarii medii brute pe economie pentru fiecare salariat al operatorilor economici stabiliți ca fiind de interes strategic prin hotărâre a Guvernului.

2. Suportarea contribuțiilor sociale și a impozitului pe venit

Sumele suportate din Fondul de garantare cu titlu de creanțe salariale se plătesc în cuantum brut.

Impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii datorate de salariații angajatorilor aflați în stare de insolvență sau concordat preventiv se declară de către angajator prin „Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate“, prevăzută la art. 147 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Agențiile teritoriale acționează ca plătitor la sursă în locul angajatorilor în stare de insolvență sau concordat preventiv, virând sumele direct la bugetele corespunzătoare.

Din Fondul de garantare nu se suportă contribuția asiguratorie de muncă și alte obligații fiscale datorate de angajatorii în stare de insolvență sau concordat preventiv, conform legislației în vigoare.

3. Definirea cadrului general de identificare a operatorilor economici de interes strategic, prin:

(i) stabilirea unei definiții a operatorului economic de interes strategic, ca fiind operatorul economic, indiferent de forma de proprietate, a cărui activitate este esențială pentru apărarea națională, securitatea economică, energetică, alimentară sau socială a statului, ori pentru funcționarea infrastructurilor critice și a capacităților industriale de apărare ale statului, stabilit prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului cu atribuții în domeniul de activitate, în baza criteriilor aprobate prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) reglementarea unor condiții cadru generale, care vizează:

- importanța activității în infrastructurile critice naționale și europene;
- rolul în asigurarea continuității lanțurilor de aprovizionare esențiale;
- relevanța pentru programele europene și naționale dedicate tranziției juste, rezilienței economice, industriei de apărare și securității industriale;
- impactul potențial asupra pieței muncii și a comunităților locale.

4. Atribuirea competenței fiecărui minister cu atribuții în domeniul de activitate de a stabili și aplica propriile criterii sectoriale, obiective și transparente, pentru identificarea operatorilor economici de interes strategic, în funcție de specificul domeniului gestionat, pe baza condițiilor cadru generale prevăzute de lege

5. Reglementarea criteriilor, precum și lista operatorilor economici de interes strategic prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului cu atribuții în domeniul de activitate, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

6. Extinderea perioadei pentru care pot fi solicitate creanțele salariale, de până la 12 luni consecutive, respectiv 6 luni consecutive anterioare depunerii cererii, pentru salariații operatorilor economici de interes strategic. De asemenea, perioada și condițiile pentru depunerea unei noi cereri se aplică proporțional acestei extinderi, asigurând corelarea cu prevederile existente ale Legii nr. 200/2006.

7. Instituirea obligației angajatorilor de interes strategic de a plăti o dobândă la nivelul pieței pentru sumele suportate din Fondul de garantare peste contribuțiile proprii, în momentul restituirii acestora.

Astfel, dobânda se calculează conform ratei utilizate de Comisia Europeană³ în procedurile de recuperare, asigurând astfel un tratament echitabil și alinierea la normele europene privind utilizarea fondurilor publice.

Rata dobânzii aplicabile este publicată periodic de Comisia Europeană pe platformele oficiale ale acesteia și reprezintă un indicator standard utilizat la nivelul Uniunii Europene. Această rată este un reper unic, accesibil public și aplicabil în mod direct tuturor statelor membre. Utilizarea acestei referințe asigură conformitatea proiectului cu reglementările europene privind recuperarea sumelor acordate și evită apariția unor discrepanțe de tratament sau a unor interpretări divergente în aplicarea obligației de restituire.

8. Reglementarea regimului tranzitoriu aplicabil cererilor depuse anterior intrării în vigoare a ordonanței, care vor fi soluționate potrivit legislației aplicabile la data depunerii acestora.

De asemenea, proiectul de act normativ prevede obligația Guvernului de a modifica, în termen de 30 de zile, Normele metodologice de aplicare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006.

Prin aceste modificări, se urmărește consolidarea rolului preventiv și compensatoriu al Fondului de garantare, creșterea gradului de protecție a salariaților din entități strategice și asigurarea stabilității unor sectoare economice esențiale pentru funcționarea economiei naționale și pentru securitatea statului.

Prezenta ordonanță de urgență este corelată cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că operatorii economici de interes strategic reprezintă entități a căror activitate este integrată în infrastructuri critice naționale sau europene, inclusiv în domeniile energiei, transporturilor, comunicațiilor, apărării și securității cibernetice. În acest context, stabilirea operatorilor, la propunerea ministerelor cu atribuții în domeniul de activitate, se realizează în conformitate cu criteriile obiective aprobate prin hotărâre a Guvernului, și în funcție de necesitățile identificate de fiecare minister.

Totodată, proiectul nu se suprapune cu reglementările și efectele juridice ale Hotărârii Guvernului nr. 800/2004 și ale Hotărârii Guvernului nr. 863/2004, prin care au fost declarate, cu titlu individual, anumite societăți comerciale de interes strategic. Aceste acte au avut caracter punctual, vizând transferul participațiilor statului, în timp ce prezenta reglementare instituie un cadru general, de natură socială și preventivă, destinat protejării drepturilor salariale ale angajaților din cadrul operatorilor economici de interes strategic.

Prin includerea expresă a referinței la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010, cu modificările și completările ulterioare, proiectul asigură coerența interinstituțională și evită orice suprapunere cu actele normative privind administrarea și restructurarea societăților comerciale reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, modificările urmăresc crearea unui mecanism echilibrat de protecție socială diferențiată, în concordanță cu importanța strategică a activității economice a respectivilor agenți economici, compatibilă cu Directiva 2008/94/CE privind garantarea creanțelor salariale în caz de insolvență, fără a constitui un sprijin selectiv care ar putea distorsiona concurența.

În contextul modificărilor aduse Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, prin introducerea procedurii concordatului preventiv, se impune revizuirea și corelarea dispozițiilor Legii nr. 200/2006, în scopul asigurării unui cadru legal coerent și unitar. Prezenta intervenție legislativă are ca obiect armonizarea reglementărilor incidente, în vederea asigurării unei aplicări unitare și eficiente a mecanismelor de prevenire a dificultăților financiare ale operatorilor economici.

³ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52008XC0119\(01\)&from=DA](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52008XC0119(01)&from=DA)

Proiectul de act normativ propune pentru angajatorii împotriva cărora s-a deschis procedura de concordat preventiv suma totală a creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare nu poate depăși cuantumul a 6 salarii medii brute pe economie pentru fiecare salariat al operatorilor economici stabiliți ca fiind de interes strategic prin hotărâre a Guvernului

Prin urmare, măsura propusă prin prezentul proiect de ordonanță de urgență se circumscrie unui obiectiv de interes public major, vizând garantarea plății creanțelor salariale ale angajaților acestor operatori, prevenirea perturbării activității infrastructurilor critice și protejarea stabilității economice și sociale. Astfel, tratamentul juridic diferențiat al salariaților acestor operatori, în sensul extinderii garanțiilor oferite de FGPCS, constituie o formă de discriminare pozitivă justificată, întemeiată în mod obiectiv și rațional pe situația juridică și economică distinctă, derivată din:

- caracterul esențial al activității desfășurate pentru funcționarea continuă a economiei și a instituțiilor publice;
- potențialul sistemic al perturbării activității acestor entități, care poate afecta securitatea națională, stabilitatea pieței muncii și capacitatea de răspuns a statului în situații de criză;
- dependența comunităților locale de activitatea operatorilor respectivi, în special în zone monoindustriale.

Această abordare este în deplină concordanță cu jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat în mod constant că principiul egalității nu presupune uniformitate, iar instituirea unui regim juridic diferențiat este admisibilă atunci când situațiile juridice sunt diferite în esență și tratamentul distinct urmărește un scop legitim, de interes general.

De asemenea, din perspectivă juridică europeană, măsura nu constituie ajutor de stat în sensul art. 107 TFUE, întrucât: (i) nu presupune transfer de resurse publice în favoarea întreprinderilor, ci garanții sociale pentru salariați; (ii) are caracter universal și nediscriminatoriu, aplicându-se oricărui operator strategic desemnat prin hotărâre a Guvernului; (iii) vizează protecția drepturilor salariale, nu restabilirea viabilității economice a angajatorului.

Totodată, având în vedere volumul plăților efective din FGPCS, raportat la excedentul existent, extinderea temporară a protecției pentru operatorii economici strategici - până la 12 salarii medii brute pe economie / 12 luni - poate fi implementată fără impact semnificativ asupra bugetului public, menținând echilibrul între protecția socială, sustenabilitatea fondului și disciplina bugetară.

Prin urmare, adoptarea măsurii propuse este necesară, proporțională și conformă cu angajamentele asumate de România în domeniile securității economice, apărării și tranziției verzi, contribuind la protejarea interesului public general și la consolidarea rezilienței strategice a economiei naționale.

2.4. Alte informații*)

Nu este cazul.

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

Beneficiile principale ale reglementării propuse vizează creșterea nivelului de protecție pentru salariații agenților economici de interes strategic, prin compensarea integrală a drepturilor salariale datorate pentru o perioadă extinsă, de 12 luni din ultimele 24 de luni anterioare deschiderii procedurii insolvenței.

De asemenea, poate contribui la prevenirea migrației forței de muncă calificate din sectoarele critice și menținerea stabilității sociale în comunitățile dependente de acești angajatori.

Un alt beneficiu al prevederilor propuse este asigurarea continuității activităților economice esențiale pentru securitatea națională și energetică.

În ceea ce privește costurile estimate, este previzionată o posibilă creștere temporară a presiunii asupra Fondului de garantare, însă impactul financiar va fi limitat, ținând cont de caracterul excepțional al situațiilor de insolvență. De asemenea, Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale a încheiat anii precedenți cu excedent bugetar și are excedent și pentru anul curent, existând în acest sens disponibilitatea financiară pentru a acoperi extinderea măsurii propuse. Mai mult, cheltuielile suplimentare vor putea fi compensate prin contribuțiile anuale obligatorii ale angajatorilor la Fondul de garantare, fără a implica surse suplimentare de la bugetul de stat.

3.2. Impact social

Extinderea protecției salariaților din domenii vitale (energie, transport, apărare, comunicații) are un impact social pozitiv, prin: contribuția la asigurarea stabilității relațiilor de muncă și la prevenirea conflictelor sociale în întreprinderile strategice; reducerea riscului de excluziune socială și menținerea coeziunii comunităților locale; creșterea încrederii în sistemul public de protecție socială, demonstrând capacitatea statului de a interveni rapid în situații economice critice.

3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Măsurile propuse promovează dreptul la muncă, la un nivel de trai decent și la protecție socială, prevăzute de art. 41 din Constituția României, republicată, și de art. 25 din Carta Socială Europeană, potrivit căruia Statele semnatare se angajează să asigure protecția efectivă a lucrătorilor atunci când angajatorul devine insolubil, prin garantarea plății creanțelor salariale rezultate din contractele sau raporturile de muncă, fie printr-o instituție specială de garantare, fie printr-un alt mecanism echivalent de protecție.

De asemenea, proiectul de ordonanță de urgență nu restrânge exercițiul vreunui drept fundamental, ci dimpotrivă, consolidează garanțiile sociale prevăzute de legislația muncii.

3.4. Impactul macroeconomic

Previne pierderea bruscă a locurilor de muncă și menține activitatea economică în sectoarele strategice. Contribuie la stabilitatea lanțurilor valorice interne și la continuitatea producției industriale în domenii sensibile. Evită efectele negative de contagiune economică (în special în energie, transporturi și industria de apărare).

3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

Pe termen scurt: menține puterea de cumpărare a salariaților afectați de insolvența angajatorilor strategici, reducând impactul negativ asupra consumului intern.

Pe termen mediu: sprijină relansarea activității economice în întreprinderile aflate în reorganizare, limitând pierderea contribuțiilor fiscale și sociale.

Pe termen lung: consolidează reziliența economică a României prin protejarea infrastructurilor critice și a locurilor de muncă cu valoare adăugată ridicată.

3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Reglementarea propusă nu instituie un mecanism de sprijin financiar destinat operatorilor economici, ci o măsură de protecție socială aplicabilă salariaților acestora – beneficiari finali ai celor 12 salarii medii brute pe economie, prin intermediul unui instrument deja existent - FGPCS, reglementat prin Legea nr. 200/2006.

FGPCS este alimentat din CAM, o contribuție de natură parafiscală cu destinație socială, colectată de la toți angajatorii, fără distincție. Sumele utilizate nu provin surse sau din resurse de stat ori gestionate de stat (europene, centrale sau locale), ci dintr-un fond mutual, contributiv și universal.

Prin urmare:

- resursele alocate nu reprezintă fonduri de stat în sensul art. 107 alin. (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
- măsura nu conferă un avantaj economic selectiv operatorilor economici, întrucât urmărește protejarea creanțelor salariaților acestora;

- aplicarea este condiționată exclusiv de statutul de operator de interes strategic stabilit prin hotărâre a Guvernului, în baza unor criterii obiective și verificabile.

- nu afectează comerțul intracomunitar, întrucât nu facilitează producția, exportul sau serviciile cu destinație comercială.

În consecință, măsura nu se califică drept ajutor de stat și este compatibilă cu prevederile Directivei (UE) 2008/94/CE privind protecția lucrătorilor în caz de insolvență a angajatorului, care lasă statelor membre libertatea de a extinde sfera protecției peste minimul european, cu condiția respectării principiului proporționalității.

În acest sens este și punctul de vedere formulat de Consiliul Concurenței ca răspuns la adresa MMFTSS nr. 220/MCV/24.10.2025, care apreciază că „proiectul de act normativ nu intră sub incidența prevederilor în domeniul ajutorului de stat întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ toate criteriile prevăzute la art. 107 alin. (1) din TFUE”.

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.6 Impactul asupra mediului înconjurător

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.9. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- în mii lei (RON) -

Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe cinci ani
1	2026	2027	2028	2029	2030	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i. impozit pe profit ii. impozit pe venit b) bugete locale i. impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta:						

i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii iii. asistență socială b) bugete locale: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii d) bugetul asigurărilor pentru șomaj: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii iii. asistență socială						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale c) buget de asigurări sociale de stat d) bugetul asigurărilor pentru șomaj						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații	Fondul de garantare este structurat ca un capitol distinct al bugetului asigurărilor pentru șomaj, finanțat prin contribuțiile angajatorilor. Impactul financiar nu poate fi determinat anticipat, deoarece depinde de numărul viitor de insolvențe și de nivelul efectiv al creanțelor salariale. Stabilirea detaliilor financiare prin acte normative ulterioare ale Guvernului asigură flexibilitatea necesară adaptării la evoluția situațiilor care generează plata creanțelor salariale. Reglementarea prin hotărâri ale Guvernului a parametrilor financiari ai mecanismului (plafoane, limite, ajustări anuale) este conformă legislației fiscal-bugetare, întrucât actul principal definește cadrul general, iar detaliile variabile sunt stabilite prin acte subsecvente, potrivit practicii curente pentru domeniile cu impact bugetar dependent de factori imprevizibili.					

Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare
5.1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor actului normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a prezentului act normativ: - Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare. b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții: Nu este cazul.
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice Nu este cazul.
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE) 5.3.1. Măsurile normative necesare transpunerii directivelor UE Nu este cazul. 5.3.2. Măsurile normative necesare aplicării actelor legislative UE Nu este cazul.
5.3.3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare Nu este cazul
5.4. Hotărârile ale Curții de Justiție a Uniunii Europene Nu este cazul
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente, făcându-se referire la un anume acord, o anume rezoluție sau recomandare internațională ori la alt document al unei organizații internaționale: Nu este cazul
5.6. Alte informații Nu este cazul
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ
6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative Prezentul act normativ se încadrează în prevederile art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată. Urgența este justificată, în principal, de următoarele aspecte: Adoptarea în regim de urgență a acestei ordonanțe este necesară pentru a preveni perturbări majore în sectoarele strategice ale economiei naționale și pentru a proteja salariații afectați de situații de insolvență ale operatorilor economici de importanță critică. Măsura este proporțională, justificată de interesul public major și compatibilă cu dreptul Uniunii Europene și cu principiile constituționale privind protecția socială și securitatea economică a statului.
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate Nu este cazul.
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale: administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative Nu este cazul.

6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi Prezentul proiect va fi avizat de către Consiliul Economic și Social și Consiliul Legislativ.
6.6. Alte informații Nu este cazul
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ
7.1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ Pentru proiectul de act normativ a fost îndeplinită procedura stabilită prin Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu modificările și completările ulterioare. Prezentul proiect de act normativ a fost supus comentariilor publicului prin publicarea pe pagina de internet a Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale în perioada 13 - 22.10.2025. Au fost întreprinse demersurile legale prevăzute de art.7 din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009.
2. Informarea societății civile cu privire la eventulul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ
8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ Nu este cazul.
8.2. Alte informații Nu este cazul.

Față de cele menționate anterior, a fost elaborat prezentul proiect de ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, pe care îl supunem spre adoptare Guvernului.

Ministrul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

Petre-Florin MANOLE

AVIZAT:

Marian NEACȘU
Viceprim - ministru

**Ministrul Economiei, Digitalizării
Antreprenoriatului și Turismului**

Ambrozie – Irineu DARĂU

Ministrul Finanțelor

Alexandru NAZARE

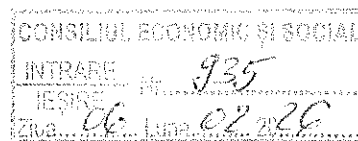
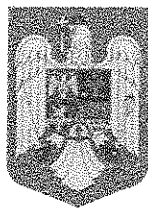
Ministrul Afacerilor Externe

Silvia – Oana ȚOIU

Ministrul Justiției

Radu MARINESCU

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale

Având în vedere existența unor situații concrete în care operatorii economici de interes strategic se confruntă cu dificultăți financiare temporare, determinate de condițiile economice interne și internaționale, care pot conduce la întârzieri în plata drepturilor salariale și, implicit, la afectarea gravă a veniturilor și securității socio-profesionale a salariaților,

Ținând seama de necesitatea asigurării continuității activității operatorilor economici de interes strategic – operatori economici a căror activitate este esențială pentru apărarea națională, securitatea economică, energetică, alimentară și socială a statului, precum și pentru stabilitatea infrastructurilor critice și a economiei naționale, – corelate cu riscurile majore generate de imposibilitatea temporară de plată a salariilor în cadrul acestora,

Luând în considerare necesitatea intensificării măsurilor de protecție socială a salariaților și de sprijinire a angajatorilor aflați în insolvență sau concordat preventiv, prin completarea cadrului legislativ referitor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, astfel încât să se asigure un nivel adecvat de protecție în cazul operatorilor economici de interes strategic,

Ținând seama de faptul că prezenta ordonanță de urgență are ca obiect exclusiv protecția socială a salariaților angajatorilor de interes strategic și nu reglementează aspecte privind privatizarea, administrarea ori restructurarea societăților comerciale de interes strategic reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Ținând seama de faptul că perturbarea activității acestor operatori poate afecta infrastructurile critice naționale, lanțurile de aprovizionare și stabilitatea unor sectoare economice vitale, cu consecințe directe asupra securității naționale și a ordinii publice,

Luând în considerare contextul economic și geopolitic actual, caracterizat de vulnerabilități accentuate pe piețele energetice, industriale și de apărare, precum și de necesitatea alinierii României la politicile europene privind reziliența industrială, protecția infrastructurilor critice și tranziția justă,

Ținând cont că, potrivit cadrului actual instituit prin Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare, salariații angajatorilor aflați în insolvență sau concordat preventiv pot beneficia de plata creanțelor salariale doar pentru o perioadă de 5 luni calendaristice și în limita a 5 salarii medii brute

pe economie, ceea ce este insuficient în cazul angajatorilor cu rol strategic, unde nivelul mediu de salarizare și durata procedurilor de insolvență sau de deschidere a procedurii de concordatului preventiv sunt semnificativ mai mari,

Având în vedere necesitatea corelării cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, cu modificările și completările ulterioare,

Luând în considerare faptul că, în lipsa unei intervenții normative imediate, operatorii economici de interes strategic riscă pierderea eligibilității pentru finanțări europene și naționale destinate tranziției juste și consolidării capacităților industriale, întrucât nu își pot respecta obligațiile de menținere a locurilor de muncă și a stabilității financiare, condiții esențiale în cadrul Planurilor Teritoriale pentru Tranziție Justă, al Fondului pentru Tranziție Justă, Fondului European de Apărare și al Platformei Strategice pentru Tehnologii Esențiale pentru Europa (STEP),

Având în vedere că menținerea continuității operaționale și financiare a operatorilor economici de interes strategic este esențială pentru valorificarea investițiilor planificate prin mecanismul european Security Action for Europe (SAFE), destinat dezvoltării industriei de apărare și creșterii mobilității militare la nivelul Uniunii Europene,

Luând în considerare că pierderea acestor finanțări ar conduce nu doar la blocarea unor proiecte strategice dedicate tranziției juste, inovării industriale, industriei de apărare și consolidării rezilienței economice, ci și la posibile obligații de restituire a fondurilor deja utilizate și cu prejudicii directe asupra bugetului de stat și asupra credibilității României în raport cu partenerii internaționali,

Ținând seama că lipsa de reacție legislativă imediată ar declanșa un lanț de efecte economice și sociale negative - afectarea unor sectoare industriale esențiale, pierderea locurilor de muncă, accentuarea vulnerabilităților sociale și economice în regiunile aflate în tranziție energetică, reducerea veniturilor bugetare din contribuții și impozite, precum și creșterea presiunii asupra sistemelor de protecție socială,

Întrucât aceste elemente vizează interesul public general, securitatea națională, economică, energetică și socială și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ART. I - Legea 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 453 din 25 mai 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Art. 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 2 Din Fondul de garantare se asigură plata creanțelor salariale ce rezultă din contractele individuale de muncă și din contractele colective de muncă încheiate de salariați cu angajatorii împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței sau de deschidere a procedurii de concordat preventiv prevăzută la art. 5 alin. (1),

pct. 44¹ din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, denumiți în continuare angajatori în stare de insolvență sau concordat preventiv.”

2. Art. 3 lit. c) se modifică și se completează după cum urmează:

“c) principiul repartiției, pe baza căruia fondul realizat se redistribuie pentru plata drepturilor salariale datorate de angajatorii în stare de insolvență sau de concordat preventiv;”

3. După litera d) a articolului 4 se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

”e) operator economic de interes strategic – operatorul economic, indiferent de forma de proprietate, a cărei activitate este esențială pentru apărarea națională, securitatea economică, energetică, alimentară sau socială a statului, ori pentru funcționarea infrastructurilor critice și a capacităților industriale de apărare ale statului, stabilit prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului cu atribuții în domeniul de activitate, în baza criteriilor aprobate prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, cu modificările și completările ulterioare.”

4. Art. 13 alin. (2) se modifică după cum urmează:

“(2) Sumele suportate din Fondul de garantare cu titlu de creanțe salariale se plătesc în cuantum brut. Impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii datorate de salariații angajatorilor în stare de insolvență sau concordat preventiv, se declară de către angajatorii în stare de insolvență sau concordat preventiv, prin „Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate“, prevăzută la art. 147 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și se virează direct la bugetele corespunzătoare de către agențiile teritoriale, care acționează ca plătitor la sursă în locul angajatorilor în stare de insolvență sau concordat preventiv.”

5. După alineatul (2) al articolului 13 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul conținut:

“(3) Din Fondul de garantare nu se suportă contribuția asiguratorie de muncă și alte obligații fiscale datorate, potrivit legii, de angajatorii în stare de insolvență sau concordat preventiv.”

6. După alineatul (1) al articolului 14, se introduc cinci noi alineate, alin. (1¹) - (1⁵), cu următorul cuprins:

(1¹) Prin excepție de la alin.(1), suma totală a creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare poate depăși cuantumul a 5 salarii medii brute pe economie pentru fiecare salariat, dar fără să depășească cuantumul a 12 salarii medii brute pe economie pentru fiecare salariat al operatorilor economici stabiliți ca fiind de interes strategic prin hotărâre a Guvernului.

(1²) Prin excepție de la alin. (1) pentru angajatorii împotriva cărora s-a deschis procedura de concordat preventiv suma totală a creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare nu poate depăși cuantumul a 6 salarii medii brute pe economie pentru fiecare salariat al operatorilor economici stabiliți ca fiind de interes strategic prin hotărâre a Guvernului.

(1³) Stabilirea operatorilor economici de interes strategic se realizează având în vedere cel puțin una dintre următoarele condiții cadru generale, după caz:

- a) importanța activității desfășurate în cadrul infrastructurilor critice naționale și europene;
- b) rolul în asigurarea continuității lanțurilor de aprovizionare esențiale;
- c) relevanța pentru programele europene și naționale dedicate tranziției juste, rezilienței economice, industriei de apărare și securității industriale;
- d) impactul potențial asupra pieței muncii și asupra comunităților locale în caz de încetare a activității.

(1⁴) Ministerele cu atribuții în domeniul de activitate își stabilesc și aplică criteriile proprii, obiective și transparente, pentru identificarea operatorilor economici de interes strategic din domeniul lor de activitate, pe baza condițiilor cadru prevăzute la alin. (1³).

(1⁵) Criteriile prevăzute la alin. (1⁴), precum și lista operatorilor economici de interes strategic se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului cu atribuții în domeniul de activitate, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.”

7. Alineatul (2) al articolului 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Salariul avut în vedere la alin. (1), (1¹) și (1²) este salariul mediu brut pe economie comunicat de Institutul Național de Statistică în luna în care s-a deschis procedura insolvenței sau a concordatului preventiv.

8. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

”ART. 15

(1) Creanțele salariale prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) și c)–e) reprezintă drepturi salariale și alte drepturi bănești datorate și neplătite salariatului la data și, după caz, în tranșele prevăzute în contractul individual de muncă și/sau contractul colectiv de muncă, asupra cărora nu a intervenit prescripția dreptului la acțiune, și se suportă pentru o perioadă de 5 luni consecutive.

(2) Prin excepție de la alin. (1), pentru salariații angajatorilor prevăzuți la art. 14 alin. (1¹), creanțele salariale prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) și c)–e) reprezintă drepturi salariale și alte drepturi bănești neachitate, datorate salariatului potrivit contractului individual de muncă și/sau contractului colectiv de muncă, asupra cărora nu a intervenit prescripția dreptului la acțiune, aferente unei perioade de 12 luni consecutive.

(3) Prin excepție de la alin. (1), pentru salariații angajatorilor prevăzuți la art. 14 alin. (1²), creanțele salariale prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) și c)–e) reprezintă drepturi salariale și alte drepturi bănești neachitate, datorate salariatului potrivit contractului individual de muncă și/sau contractului colectiv de muncă, asupra cărora nu a intervenit prescripția dreptului la acțiune, aferente unei perioade de 6 luni consecutive.

(4) Perioada prevăzută la alin. (1) - (3) este anterioară datei depunerii cererii.

(5) O altă solicitare privind plata creanțelor salariale poate fi formulată numai dacă perioada pentru care s-a solicitat plata este mai mică de 5 luni, în situația prevăzută la alin. (1), mai mică de 12 luni, în situația prevăzută la alin. (2), respectiv mai mică de 6 luni, în situația prevăzută la alin. (3).”

9. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În situația în care se pronunță închiderea procedurii de insolvență, ca urmare a redresării angajatorilor, inclusiv în perioada de observație, definită la art. 5 alin. (1) pct. 42 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, precum și în situația închiderii procedurii de concordat preventiv, aceștia sunt obligați să restituie sumele suportate din Fondul de garantare, în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

(2) Angajatorii prevăzuți la alin. (1) au totodată obligația de a plăti dobândă la nivelul pieței, aplicabilă la data efectuării plății creanțelor salariale cuvenite salariaților, pentru sumele suportate în plus din Fondul de garantare, în raport cu contribuțiile plătite de aceștia la Fondul de garantare, restituite în condițiile prevăzute la alin. (1). Prin dobândă la nivelul pieței se înțelege rata dobânzii utilizată de Comisia Europeană pentru calculul dobânzilor în procedurile de recuperare.”

10. Articolul 18 se modifică și se completează după cum urmează:

”Art. 18 Hotărârea de închidere a procedurii de insolvență sau, după caz, hotărârea de închidere a procedurii de concordat preventiv va fi notificată de îndată de judecătorul-sindic agenției teritoriale de ocupare a forței de muncă în a cărei rază se află sediul, domiciliul sau reședința angajatorului”.

11. Articolul 19 se modifică și se completează după cum urmează:

„(1) Stabilirea cuantumului creanțelor salariale cuvenite salariaților și efectuarea plății acestora se realizează de agențiile teritoriale, la cererea scrisă a administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență, sau, după caz, a administratorului concordatar.

(2) Agenția teritorială poate proceda la stabilirea cuantumului creanțelor salariale cuvenite salariaților și la efectuarea plății acestora și în baza cererii formulate de către salariații angajatorului în stare de insolvență sau de concordat preventiv sau de organizațiile legal constituite ce reprezintă interesele acestora.

(3) Cererile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt însoțite de documente care atestă că împotriva angajatorului a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă de deschidere a procedurii insolvenței sau a concordatului preventiv.

(4) Înainte de a se adresa agenției teritoriale, salariații sau organizațiile legal constituite ce reprezintă interesele acestora trebuie să notifice în scris administratorul sau lichidatorul angajatorului în stare de insolvență sau administratorul concordatar al angajatorului în stare de concordat preventiv, în vederea efectuării demersurilor necesare pentru plata creanțelor salariale potrivit alin. (1). O copie a notificării se va atașa la cererea adresată agenției teritoriale, potrivit alin. (2).”

12. Articolul 20 se modifică și se completează după cum urmează:

„ Art. 20 (1) În cazul angajatorului transnațional în stare de insolvență sau de concordat preventiv, stabilirea cuantumului creanțelor salariale cuvenite salariaților care prestează în mod obișnuit muncă pe teritoriul României și efectuarea plății acestora se realizează de agenția teritorială în a cărei rază își desfășoară activitatea salariații.

(2) La stabilirea stării de insolvență sau de concordat preventiv se ia în considerare hotărârea pronunțată de autoritatea competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, prin care se deschide procedura sau, după caz, prin care se constată că nu există bunuri în averea debitorului sau că sunt insuficiente pentru a justifica deschiderea procedurii insolvenței sau de concordat preventiv și se pronunță radierea acestuia din registrul în care este înmatriculat.”

13. La articolul 21 alin. (1) și (2) se modifică și se completează după cum urmează:

”(1) În situația în care, în urma examinării documentelor prevăzute la art. 19 alin. (1) și (3), se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 2, agenția teritorială emite dispoziția privind stabilirea cuantumului creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare pentru salariații angajatorului în stare de insolvență sau de concordat preventiv.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) se comunică administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență sau, după caz, de concordat preventiv și constituie titlu de creanță, care devine titlu executoriu la data la care expiră termenul de plată, în situația prevăzută la art. 17.”

ART. II - Cererile prevăzute la art. 19 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, depuse anterior datei intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se soluționează potrivit prevederilor legale în vigoare la momentul depunerii acestora.

ART. III - În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul va modifica, în mod corespunzător, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ILIE - GAVRIL BOLOJAN